



OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: 1 Pv 481/24/8807-12
EEČ: 2-66-352-2025

Michalovce 13.02.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: invalidný dôchodca
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 24.06.2024 v čase okolo 17.30 h, na ceste v obci XXXXX, okres XXXXX, vyšiel z dvora a pristúpil k poškodenému XXXXX so slovami: „mám s tebou problém“, kde po tom, čo sa ho poškodený opýtal aký má s ním problém ho fyzicky napadol tým spôsobom, že ho pravou rukou udrel do oblasti spánku, do pravého ramena a do hrude, čím týmto konaním poškodenému XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, okres XXXXX spôsobil pomliaždenie kožného krytu ľavej spánkovej oblasti a otras labyrintu vnútorného ucha vľavo ľahkého stupňa, s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 14 dní,

Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach, Obvodného oddelenia PZ XXXXX, vydaného pod č. ORP-612/MI-MI-2024 dňa 30.09.2024 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 24.06.2024 v čase okolo 17.30 h, na ceste v obci XXXXX, okres XXXXX, vyšiel z dvora a pristúpil k poškodenému XXXXX so slovami: „mám s tebou problém“, kde po tom, čo sa ho poškodený opýtal aký má s ním problém ho fyzicky napadol tým spôsobom, že ho pravou rukou uderil do oblasti spánku, do pravého ramena a do hrude, čím týmto konaním poškodenému XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, okres XXXXX spôsobil pomliaždenie kožného krytu ľavej spánkovej oblasti a otras labyrinthu vnútorného ucha vľavo ľahkého stupňa, s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 14 dní.

Poverený príslušník PZ predložil tunajšej prokuratúre dňa 24.01.2025 vyšetrovací spis s návrhom na postúpenie veci podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Vyhodnotením všetkých dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise som dospela k záveru, že návrh povereného príslušníka PZ na postúpenie veci je dôvodný. Preskúmaním predloženého spisového materiálu som zistila, že výsledky skráteného vyšetrovania v predmetnej trestnej veci odôvodňujú postúpenie veci príslušnému orgánu, nakoľko nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Obvinený XXXXX využil svoje zákonné právo a odmietol vo veci vypovedať.

Svedok – poškodený XXXXX uviedol, že dňa 24.06.2024 v čase okolo 18.00 h, kedy kráčal po ceste v obci XXXXX smerom k svojmu domu, si všimol, že po chodníku smerom k nemu kráča obvinený XXXXX. Keď sa dostali na rovnakú úroveň, obvinený XXXXX podišiel k nemu a povedal mu: „Problém, je problém.“ Poškodený sa ho spýtal, aký je problém, avšak obvinený ho následne bez ďalších slov uderil do oblasti ramena a hrude trikrát a raz do oblasti spánku na ľavej strane tváre. On sa nijakým spôsobom nebránil, iba sa ho opýtal, čo to má znamenať, kde mu obvinený povedal, že „roznáša po ceste zlo“. Poškodený XXXXX si všimol, že asi o 50 m stoja policajti, tak išiel za nimi a povedal im, čo sa stalo. Oni s ním išli k obvinenému XXXXX, ktorý sa toho času nachádzal u dcéry na záhrade a pýtali sa aj jeho, čo sa stalo, načo on povedal, že napadol jeho a že napáda aj jeho dcéru, pričom on s nimi vôbec nič nemá. Pred hliadkou PZ sa ho poškodený opýtal, ako mu ublížil, na čo on nereagoval. Na druhý deň mu bolo zle, bolela ho hlava a išiel k lekárnke. Celý incident videl aj sused XXXXX, ktorý stál vtedy pri svojom aute, asi o dva domy ďalej. Obvinený XXXXX ho napadol asi 4-5 rokov dozadu, no vtedy vec neoznamoval na políciu. Presne ho uderil do spánku na ľavej časti hlavy, no nevznikli mu žiadne viditeľné vonkajšie zranenia. Lekársku pomoc vyhľadal až na druhý deň, pretože bol otrasený a nevedel, čo z toho bude. Ďalej uviedol, že reverzom odmietol akútnu hospitalizáciu z odporúčania z lekárskej správy zo dňa 01.07.2024, pretože

pri sebe nemal žiadne veci a na hospitalizáciu nebol pripravený. V nemocnici sa mal hlásiť až na druhý deň. Dňa 02.07.2024 ho do nemocnice neprijali, bral iba nejaké lieky od bolesti. Povedali mu, že do nemocnice má prísť až 08.07.2024, kedy bol aj hospitalizovaný. Trestné oznámenie podal až dňa 03.07.2024, nie bezprostredne po incidente, pretože si myslel, že to vyriešia so starostom obce, avšak obvinený to nechcel riešiť. Po tom, čo ho obvinený udrel bol omámený, na druhý deň mu bolo zle a na zvracanie. Išiel k lekárke, ktorá mu predpísala lieky. V závere uviedol, že sa pripája k trestnému konaniu, bez nároku na náhradu škody.

Svedkyňa – poškodená XXXXX uviedla, že je splnomocnená na zastupovanie poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa a. s. v danom trestnom konaní. Poisťovňa má uzatvorenú poistnú zmluvu s poistencom poškodeným XXXXX. Na základe udalosti zo dňa 24.06.2024, kedy bol ich poistenec poškodený XXXXX fyzicky napadnutý, bol následne viackrát ošetrovaný, a to v dňoch 26.06.2024, 01.07.2024, 02.07.2024 a 17.07.2024. V závere uviedla, že sa pripája k trestnému konaniu a žiada nahradiť škodu z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti a nákladov konania vo výške 252,96 Eur.

Svedok XXXXX uviedol, že vzhľadom na odstup času si nespomína, kedy sa to stalo, avšak prichádzal autom domov na adresu XXXXX č. 140, kde býva u starých rodičov. Všimol si, že priamo pred rodinným domom starých rodičov sa háda XXXXX a XXXXX. Najprv mali slovnú výmenu názorov, ale nepočul, čo hovoria a následne XXXXX napadol XXXXX, kde videl ako XXXXX udrel XXXXX päšťou, asi pravej ruky do oblasti tváre. On na to nijako nereagoval, lebo keď vystúpil z auta, oni už boli od seba. Oboch pánov pozná, nakoľko to sú susedia jeho starých rodičov. XXXXX sa asi o dva dni pri ňom pristavil a pýtal sa ho, či videl, že na neho XXXXX zaútočil, kde mu povedal, že áno, ale ďalej to spolu neriešili. K incidentu došlo, keď parkoval motorové vozidlo a videl ho cez čelné sklo. Nachádzal sa vo vzdialenosti približne do 50 m od incidentu. Obaja páni stali oproti rodinnému domu starých rodičov na prelome cesty a trávniku. Videl minimálne dva údery, a to prvý bol určite pravou rukou do tváre v oblasti líca, druhý si nespomína, kam smeroval. Oba údery však boli pravou rukou zovretou päšťou. Nevie, či XXXXX po útoku až úplne spadol, ale akoby sa zamotal a spadol na koleno. Spadol asi až po druhom údere. Nevie aký vzťah je medzi XXXXX a XXXXX. XXXXX po napadnutí išiel smerom domov. Bezprostredne po napadnutí za ním XXXXX nebol.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že je dcérou obvineného XXXXX. Na presný dátum si už nespomína, ale mohlo to byť niekedy koncom júna 2024, kedy bola na dvore rodinného domu na adrese XXXXX č. 141, kde jej otec býva o dva domy ďalej a medzi nimi býva XXXXX. Ona na dvore upratovala a počula, ako sa otec o niečom rozprával s XXXXX, ale nepočula o čom. Z dvora videla, ako má otec ruky za chrbtom a XXXXX od neho cúva. Boli od seba asi meter až dva. Taktiež aj XXXXX kričal na jej otca a tak išla smerom k nim, ale pokiaľ tam došla, otec to ukončil a kráčal smerom k nej. XXXXX išiel po ulici ďalej až k domu, kde bola hliadka PZ, ale celý čas rozhadzoval rukami a kričal, ale nevie čo. Otec už bol u nej na dvore, kde o pár minút prišiel XXXXX s hliadkou PZ, kde tvrdil, že ho otec napadol, čo on však poprel. XXXXX kričal aj na ňu. Hliadka PZ sa XXXXX pýtala, či to chce nahlásiť, kde on povedal, že nevie a táto z miesta odišla. XXXXX išiel asi domov a otec ostal u nej. Incident videl XXXXX, ktorý sa od neho nachádzal asi 20 metrov. Otec jej po incidente povedal, že videl ako im XXXXX pozerá do dvora, čo ho asi vyprovokovalo a išiel mu povedať svoje. Nevidela, aby došlo na mieste k nejakému fyzickému napadnutiu. Vie iba, že sú s otcom susedia a už dlhšiu dobu majú nejaký spor.

Obsahom vyšetrovacieho spisu je aj priestupkový spis č. ORPZ-MI-OPP3-360/2024-P, kde bol predmetný incident šetrený a objasňovaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ako aj lekárske správy zo dňa 26.06.2024, zo dňa 01.07.2024 a zo dňa 17.07.2024.

Súčasťou spisového materiálu je aj odborné vyjadrenie č. 216/2024 znalca z Odboru: Zdravotníctvo a farmácia, Odvetvie: Chirurgia, Úrazová chirurgia k zraneniam poškodeného XXXXX, nakoľko tento dňa 16.12.2024 predložil ďalšie lekárske správy, preto bol do konania pribratý znalec za účelom doplnenia prvotného odborného vyjadrenia. Z tohto odborného vyjadrenia vyplýva, že nie sú zdokumentované žiadne nové zranenia alebo ich následky na zdraví poškodeného XXXXX, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s úrazovým dejom zo dňa 24.06.2024. Jeho závery preukazujú, že doba obmedzenia obvyklého spôsobu života bola stanovená na 14 dní. Zranenia, ktoré dňa 24.06.2024 utrpel poškodený XXXXX boli zo súdnoznaleckého hľadiska spôsobené ohraničeným tupým alebo tupohranatým násilím vedeným na predmetnú oblasť alebo nárazom predmetnej oblasti na tupú plochu. Mohlo k nemu dôjsť úderom ruky zovretej v päsť, ale aj úderom otvorenou dlaňou, teda tak ako uviedol poškodený XXXXX dňa 03.07.2024 do záznamu o podaní oznámenia a dňa 05.12.2024 do zápisnice o výsluchu svedka – poškodeného. Vonkajším násilím o danej intenzite, nemohlo u poškodeného XXXXX spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Zranenia, ktoré dňa 24.06.2024 utrpel poškodený XXXXX svojím charakterom nevytvorili predpoklady pre vznik funkčných trvalých následkov a sťaženia spoločenského uplatnenia.

Zo správy o povesti z miesta trvalého bydliska, z obce XXXXX, je obvinený XXXXX hodnotený kladne. Medzi občanmi je obľúbený, nekonfliktný a ochotný vždy pomôcť. Jeho správanie nebolo doposiaľ riešené komisiou verejného poriadku.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR je zrejmé, že obvinený XXXXX doposiaľ nebol priestupkovo postihnutý.

V odpise registra trestov nemá žiadny záznam.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa prečinu ublíženia na zdraví dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví je záujem spoločnosti na ochrane ľudského zdravia a hmotným predmetom útoku je telo konkrétnej osoby.

Objektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spočíva v ublížení na zdraví, ktorého následkom je také poškodenie zdravia inej osoby, ktoré nedosahuje intenzity ťažkej ujmy na zdraví. Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti je teda relevantné výlučne to, že ublíženie na zdraví nastalo v priamej príčinnej súvislosti s úmyselným konaním páchatel'a (existencia kauzálneho vzťahu medzi konaním a následkom).

Ublížením na zdraví v podobe ujmy, resp. poškodenia zdravia iného, ktorého vznik sa vyžaduje na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti konkrétneho páchatel'a za trestný čin ublíženia na zdraví sa v zmysle § 123 ods. 2 Trestného zákona rozumie "... také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného".

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa prečinu výtržníctva dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Objektom trestného činu výtržníctva je záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spolužitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok.

Hrubou neslušnosťou je potrebné rozumieť konanie, ktorým sa hrubo porušujú zásady občianskeho spolužitia a pravidiel občianskej morálky. Ide teda o závažnejšiu neslušnosť, ktorá je typická pre tento trestný čin a odlišuje ho od priestupku.

Výtržnosťou je konanie, ktorým sa závažným spôsobom narušuje verejný pokoj a poriadok a je preňho typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatela k zásadám občianskeho spolužitia. Spravidla pôjde o fyzické alebo psychické násilie zamerané proti osobám alebo veciam, prejavy vzbudzujúce obavy o bezpečnosť ľudí alebo majetku, respektíve prejavy znižujúce vážnosť väčšieho počtu súčasne prítomných osôb.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konanie páchatela posudzovať ako konkrétny trestný čin, musí napĺňať všetky formálne, ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu podľa zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky. Prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov upravených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona obsahuje kritéria na odlíšenie prečinov od skutkov nezakladajúcich trestnú zodpovednosť. Predmetné ustanovenie nadväzuje na definíciu trestného činu obsiahnutú v § 8 Trestného zákona, pričom ide o vyjadrenie tzv. materiálneho korektívu a pri nepatrnej závažnosti prečinu napriek protiprávnosti činu a naplnení znakov uvedených v Trestnom zákone, tento zákon stanovuje, že nejde o trestný čin. V zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona vyvodenie trestnej zodpovednosti za prečin je podmienené (okrem splnenia podmienok uvedených v iných ustanoveniach) vyššou ako nepatrnou závažnosťou činu, ktorá sa zisťuje na základe komplexného vyhodnotenia kritérií uvedených v predmetnom ustanovení (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela).

Pokiaľ skutok nedosahuje vyššiu ako nepatrnú závažnosť, nejde o prečin, hoci boli naplnené formálne znaky konkrétnej skutkovej podstaty prečinu.

Čin naplňajúci formálne znaky prečinu, ktorý nedosahuje zákonodarcom požadovanú závažnosť, môže zakladať znaky iného deliktu, napr. priestupku.

Spôsob vykonania činu "zahrňuje druh a povahu konania, ako aj použité prostriedky". Pod okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, sa rozumejú okolnosti, ktoré súvisia s miestom a časom spáchania činu a vplyvy, ktoré viedli páchatela k spáchaniu činu. Pri určovaní miery zavinenia sa berie do úvahy závažnosť jednotlivých foriem zavinenia uvedených v § 15 a § 16 Trestného zákona.

Aj napriek tomu, že obvinený XXXXX svojím konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, s prihliadnutím na závažnosť konania a jeho následky, na osobu obvineného, ktorý doposiaľ nebol priestupkovo postihnutý a ani súdne trestaný, teda viedol riadny život, využitie ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona, z ktorého vyplýva, že nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolností, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná, je v danom prípade opodstatnené a jedná sa o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorý je oprávnený prejednať Okresný úrad XXXXX, Odbor všeobecnej vnútornej správy.

Z uvedených dôvodov som s prihliadnutím k vyššie uvedenému na základe vyhodnotenia výsledkov dokazovania dospela k záveru, že závažnosť činu je nepatrná a teda tento čin nie je prečinom.

S poukazom na popisované okolnosti však nemožno opomenúť, že istá miera narušenia medzilidského spolunažívania tu nastala, keďže poškodený XXXXX uvedenú udalosť oznámil orgánom Policajného zboru, incident videl svedok XXXXX a taktiež vypracované odborné vyjadrenie k vzniknutým zraneniam poškodeného preukazuje, že tento bol obmedzený v obvyklom spôsobe života po dobu 14 dní. Rovnako aj svedkyňa XXXXX uviedla, že jej otec má už dlhšie obdobie spor s poškodeným XXXXX. Týmto konaním obvineného XXXXX teda mohlo dôjsť k narušeniu občianskeho spolunažívania, a preto by jeho konanie mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, na prejednanie ktorého je príslušný Okresný úrad XXXXX, Odbor všeobecnej vnútornej správy.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Je preto možné konštatovať, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania nebolo náležite preukázané, že konaním obvineného XXXXX by boli naplnené všetky zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, alebo ktoréhokoľvek iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Mám za to, že predmetný skutok nie je spôsobilý dosiahnuť vyšší než nepatrný stupeň závažnosti, ktorý sa v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona cez kritéria v ňom obsiahnuté (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a) vyžaduje pre to, aby mohlo ísť o prečin. Samotná povaha trestného práva ako prostriedku ultimo ratio vyžaduje porušenie alebo ohrozenie zákonom chránených záujmov na určitej kvalitatívnej úrovni.

Princíp ultima ratio, resp. zásada subsidiarity trestnoprávnej represie vyjadruje, že trestné právo je prostriedok určený k ochrane zákonom stanovených záujmov, ktorý má byť použitý iba vtedy, keď použitie iných právnych prostriedkov k poskytnutiu ochrany nápravy neprichádzajú do úvahy, pretože už boli vyčerpané alebo sú zjave neúčinné či nevhodné, resp. ide už o tak závažné porušenia alebo ohrozenia chránených záujmov, že ani ochrana poskytnutá inými právnymi prostriedkami nie je dostatočná. Miera efektivity trestného práva je determinovaná mierou neefektivity iných právnych prostriedkov (iných právnych odvetví). Použitie trestného práva v konfliktoch, ktoré sú efektívnejšie riešiteľné inými právnymi prostriedkami, s miernejším negatívnym dopadom na spoločnosť, nie je proporcionálne vyvážené a nezodpovedá cieľu, ktorý trestné právo sleduje. Neproporcionálne použitie trestného práva je v rozpore s požiadavkou efektivity právneho poriadku ako celku, nakoľko spôsobuje vysokú mieru negatívnych zásahov do základných práv a slobôd.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok, iný správny delikt, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje k záveru (a to aj po začatí trestného stíhania, eventuálne aj po vznesení obvinenia), že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správnomu orgánu.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti možno konštatovať, že na základe uvedeného skutok, ktorého sa dopustil obvinený XXXXX, nie je možné kvalifikovať ako trestný čin, je ho však možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na prejednanie ktorého je v zmysle § 52 ods. 1 a § 55 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vecne a miestne príslušný Okresný úrad XXXXX, Odbor všeobecnej vnútornej správy.

Vzhľadom na takto ustálený skutkový stav mám za to, že predmetné konanie obvineného po komplexnom zhodnotení všetkých dôkazov nemožno kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, avšak vzhľadom k výsledkom prípravného konania som toho názoru, že k určitému protiprávnemu konaniu z jeho strany došlo a toto konanie bude predmetom prejednávania pred príslušným orgánom.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Alica Fedorová, PhD.
prokurátorka